

НОВА ХАТІА

Ч. 6

„НОВА ХАТА“

ДВОТИЖНЕВИК

Передплату і замовлення приймає:

Адміністрація: Львів,
вулиця Ходкевича ч. 9.
Кравчиня „У. Н. М.“:
Львів, ул. Касцюшин 1.
Телефон 294-73

Ціна числа 80 сотиків.

Передплата в краї:

річна 16 зл.
піврічна 8.50 зл.
чвертьрічна 4.50 зл.

Передплата в Ч. С. Р.:

річна 80 Кч.
піврічна 40 Кч.
чвертьрічна 20 Кч.

Передплата в Румунії:

річна 500 лейв.
піврічна 250 лейв.
чвертьрічна 130 лейв.

Передплату й замовлення на
Буковині приймає:

Книгарня „Базар“

Чернівці, стр. Andrei Saguna 2

Передплату в Америці й Канаді:

річна 3 дол.
піврічна 1.50 дол.
чвертьрічна 75 центів.

Передплату й замовлення
приймає:

Мр. G. Hallan

1184 Alwood Rd

Philadelphia Pa. U. S. A.

ВІД РЕДАКЦІЇ

Рукописи присилають
чисто переписані на одній стороні
паперу. Надісланих рукописів ре-
дакція не повертає і в тій справі не
дискутується.

Наталена Королева:
Предок. Львів, 1938. Наклад, вид.
„Львів“.

Найновіший епос Наталени
Королеви є „Прелем“. Цим разом
авторка вводить нас у новий час
і новий чужий світ: Еспанія Часо-
початок XVI в.

Діяння веде нас в трьох відмін-
них просторах: Еспанія, Палестина
і Воєни. Авторка старається ак-
тивізувати в читача не тільки
духу часу, але й витримку середо-
вища. Тому повість хоч формально
нескладна, складається з трьох ча-
стин.

Мабуть найважливіша подія ча-
стини першої, що відбувається в
Еспанії. Дев'ять з чотирьох років
північної, що це частково є тлумач-
аромумом. І не дивно, бо середо-
вища, для нас зовсім цікавими чу-
жого, та рідко вислизає в нашій літе-
ратурі. Натомість авторка хоче на-
малювати найбільше (проходженням, вико-
нанням) бачення, з уже відомою
свідомістю проступаючим.

Фабрику життя і життя в не-
будуванні пригоди молодого селян-
ського хлопця Карлоса Лопеса,
проста авторка, що вимовляла з
баченнями, що в дитячій мандрів-
ній оцінці на Палестину.

Провідною думкою повісті на-
вряд чи можна вважати „Світлого
Гриха“ Палестини (Світлого
Гриха). Всі події повісті
свідчать про владу Лопеса, що
шляхом, що його життям залу-
ють тільки ці свадності душі.

У простоті душі Лопеса Але,
не легко вирішити справу. Бо коли
справді віримо, а крім нас — то
й віримо, що виходить те, що ма-
ло нас мене найкраще.

Старий Херімош теж не ба-
кав. В нього все йде і самозрозумі-
ло. Він із тотожним спокоєм до-
пускається злочину на Еспіно де
Кастро, як жертву життям для
„Карлоса“, та він добачає, у спе-
ціальному креслі, світло Еспанії.

Натомість для складної середо-
вищі душі Карлоса багато „крім
Гриха“ є гірких прав у таємному
світу людського серця. На по-
роді життя він впадає в „одну
з найбільших насток злого духа на
піднесення душі“. — Навіть коли
світлого Гриха власним впливом
наповнює своїх бачення, і тільки за-
ших „божого під пралором Святого
Креста“...

Щоб віднайти себе і споду-
вати свій гріх, він мусить стратити
себе: розвинути власну, суспільну ста-
влення, а навіть батьківщину. Що-
дня „коли виріши особистого ші-
рок душі“, натомість перші про-
блемні світа, що кріпає і пелю-
дують сумерки його душі. Гово-
римо „коли виріши особистого ші-
рок“, що чимось його загладити
в його душі. Щодо того, що він,
що ввійшов виста — „Світлий
Грих“ — це „коли власне серце,
наліте світлом божої любові“.

За не повнання заплатила Ката-
рина смертю. Божою власним жит-
тям у монастирі, а гарна інше до-
слідження милою „у власних пала-
тах вояків“.

Односторонній характер до бран, що
їх у житті так багато, а всі вони
звичини — усім цим дружим чи
складним душі є: релігій. Бо —
декілько, як не тут відкрити
свідомість і висується з нього, що
всього птахів — журбу“.

Релігія у Наталени Королеви,
не свідомість. Тільки віра але й ге-
роїзм можливість розвинути, застосу-
вання духовних сумнівів і інших
потреб.

Авторка підкреслює своє безва-
гастерпильне довіря до католицької
церкви. Ця свідомість, широкі може
бути стратива з мистецького боку, ви-
значає її повний впливом. Провіда-
ва, що його авторка уявляє чужим
впливом, змалював сторонньою,
неприхильно.

Крайні зрештою культури, що
в них прикладом Карлосові по-
бування, змалював жінку. В думка-
ється, що жінка не чула не тільки
героїзм, але й авторка. Слідно ко-
дослідному правду, що в повільно у
студії давнього часу. Натомість ат-
мосфера відриває Воєни досить
світлого і неприродного може тому,
що владна майже виключено через
думковий приаму.

Приміром правду, що односторон-
нього виставлення українців. Вистав-
лення, змалював авторка різко — непри-
хильно. Можливо, що цим хотів
виставити різницю між впливом Мос-
кви на укр. інтелігенцію і куль-
туру.

У повільно жінка не читає
себе, а це змалював тому, що ав-
торка не обговорює нам про до-
слідження давнього часу та країн, але
приміром нас впадає в думку до-
бу і середовища.

Провідна думка фавури та мис-
тецьких змалювання добра і середо-
вища надані свідомості європейського
характеру. У перекладах зацікави-
ла б і чужинного читача.

Ольга Олександра Дучимінська.

Четвертий вечір народньої нощі

Програма вечорів обіймає значно народні обряди. Виходять із селами з різкою інтенсивністю. Багато заходів і гурду співачини перах приїжді їх до Львова. Та народні обряди можуть виводити тільки вони. При сть темна і нелюбовити, природиста руху і танки, ваєні ціла галерія атмосфера сільського весілля лише тоді добре віддає.

Для початку народнього обрання виступ теж має налібокку вагу. Стрій бачимо тут на дівочих їхніх алясках. Бо не те зради діти, інтелігентська дубинка їх так не емоносить. Малюнок дотам у змислі довжина підтичків, вишнів пенсі й стрій уже заграти свій півгодинний

танець. Справжньо його виконати гармонію зма віддати тільки селом.

При обрядах бачимо стрій у великій групі. Вразіння їх степенується, вони вже створюють своєрідну мистецьку атмосферу, що й поодинокі обрання не має. А тут ще дано їх у руху. Бо ж весілля не стоїть на місці: сільські свати вистають, сідають, тавдають. Стрій відноють у ярому спонтанному чарівстві в усіх боках.

Саме ця прародичка, безпосередність сільських обрядів чарувала всіх. Та водночас мало хто помігав, що сільського обряду не можна тасово тільки виміряти. Грають його не артисти, а сільські люди. Вони виконуються в кожну функцію і самі заможнюються їм. Це ж той півгодинний обряд, що на селі тримає кілька днів!

І цього ентузіазму не можна сповіяти. На те ж ми сюди приїшли, щоб його відчувати!

Програму цього вечора атаковано під егідою побуту української шляхти. Вивчення життя цієї частини нашого народу, що повинно оберігати традиції нашої будівництва, було нашим бажанням.

Українська шляхта злилась з народом і майже не відбивалась від свого оточення. Залишилась тільки слава прилиплих та переказів про предків. І так Березів коло Коломиї вводить себе від слави в закорізає Михайла Ханенка, з рід Сягай-зичних ще й досі живе в Березяй-номе.

У програму вечора ввійшов шляхетський обряд — весілля з Березова коло Коломиї. П. Софія Раконь, відкриваючи вечір прегарно вголосненою промовою, звернула увагу на тяглість традицій в тих «обрядових» церемоніях. І справді, маючий у березяському весіллі пригадував собою козака-запорожця. Висока смугла шовка, опанча щогла на взір козацьких жупанів, колірний пояс, прилашнали йому хляцького вигляду.

По завершенні весілля введено також із Бобровищини. Дві пари танцюристів із Старого Самбора (тн Червечка, Яремівна, Стебеліський, Кінчик) затанцювали стародавний танець «дисторіак» із Плоського коло Туряні. Віддали це в темпераментом та повним відчуттям стилю. Особливо цікаві були спів і переспів, що в них так любиться Бобровищина.

Піаніно введено другий весільний обряд із Чертежа коло Журавина. Звичайне сільське весілля виростає до гідності невичайної церемонії завдяки обранні «чертежан». Прекрасні білі гушани, розпаші асаранки оздоблені дві-

11. Софія Рако́нь у обранні молоді з Тенікіної к. Городишки.

12. Марія Проко́пенко у обранні дівочій з Ручка і. Сентина.

П. Ольга Дрягиревича у вбранні молодих з Галичини на Поділлі.

тами, довгі бів лавці, що гналили в голови, білі рисовані спідниці з червоною тканиною рубцем, все це додавало жінкам якоюсь важкої гідності. Справді, неначе картини до стародавньої нашої бувальщини вставляли заручини молодих пари.

Несподіванково цього вечора була сформувана група, що вперше себе виявила у Львові. Черні шитими на сорочках, білі сухою станики та сузьм, розквіт чорним оксамитом, розквіт зів'яз темних хусток були незвичайні.

У галицькій групі взяли участь п. Стефа Мартинюк у вбранні з Кошиць (виробила вапняні хустки), п. Родка Бялшич у вбранні з Горбова (шматини з чорної вапняної), п. Хоміська у вбранні з Утривана і п. Камушницька у вбранні з Львова.

Багато було заступлене також Подільцями. Поділено на два племена, гемелі і амиків, виявили себе дуже цікаво. Гемелі любуваться в червоних відтінках та мають у вбранні різні чужинні впливи. Амиків відзначається в соняжній красі лавки, юмаришескі, цеглясті та красом своїм зближені до поліських.

Тут взяли участь п. Таняра Олексук у вбранні молодих, а п. Гомід та

п. Ольга Стародубська у вбранні дівчини з с. Житинки. Амиків вбрання мали п. Ірина Дрягиревича (галичанка) як молодих, а Євгенія Косенчу (галичанка) як старшу, як воєвільну сестру, а п. Ковальська як дівчину з с. Галичини. Вбрання з пов. Воєводини мали п. Марія Южа і п. Кривошерб. Галицькі одяги збралі: п. Віра Степанська як дівчину, а п. Миросла Горбачук як молодих (та галичанка) з с. Митишівки. Вбрання з Родківки мали п. Світла як дівчину, а Ольга Дрягиревича як молодих (галичанка). Цілий стрій молодих з Галичини мали п. Ольга Шенарова (галичанка) і п. Маняшук.

В дальших груп дуже малою чисельно була Пескуття. Окрім березівської осели виступали там два нумери віник (Клячів, Рудирів). Також група з Тисової коло Горішнього збрала на себе увагу.

В Свинківській групі п. Марія Прикочену (с. Русь, галичанка). Цілий стрій з Рудирів з Золотого мали п. Євдокіяшук дівчину (Остринський віник) і п. Стефанія Малишук. Стрій молодих з Золотого мали п. Анна Южук, а стрій дівчини з Карпова п. Катерина Золотуха. Оригінальні воєвільні міжки з Клячова коло Козомий мали сестри Маняшук. Групи з Тисової коло Горішнього складалася з трьох осіб. Стрій дівчини свинківської (галичанка) мали п. Уляна Стародубська, бродівської п. Світла Галичук, а стрій молодих п. Віра Левишук (виробила сорочка, галичанка). Окрім того були в цій групі вбрання з Горішнього. Стрій дівчини мали п. Марія Гринюк, вбрання з с. Якушак п. Євдокія Гринюк, п. Марія п. Ірина Пичай (сорочка вапняної тканини), п. Залубиня п. Марія Ярославна. Оригінальне вбрання з Шумківки п. Надіяшук (галичанка) „матка“ мали п. Маріяшук.

Зовсім окремо стояла шкільська група з Іржавки коло Козомий у своїх прегарних одягах.

Бойківщина могла показуватись групою танцюристів (Плюска) та воєвільними строями з інших околиць. Як звичайно, бойківське вбрання робить особливо гарне враження при вечірньому світлі.

Дуже малочисельна група з Самбірщини мали п. Несторук (с. Золотий) і Горній п. Міла Остринська. Доводилося цій групі також бойківські галичанки, що мали вбрання з Палашки коло Стрипа Самбора.

Цікаві були два вбрання з Катувини. Один з с. Ільши (виробила білу сукню) мали п. Дарка Пасюк, а другий з с. Палашки (галичанка) з виробом галичанки п. Марія Чарнашук. Цілий стрій був, воєвільний з Галичини, галичанка вбрання шкільським.

Групи з Чернівки коло Жуківки і Южук мали свої заступники. Вони стояли на межі бойківського й подільського одягу.

Дуже мало було заступлене Поділля. Та поодинокі його зразки були квітчасті оригінали. Придністрівські воєвільні зривали своїми темними строями.

Цілий стрій із Збриничів мали п. Ярослава Бродівська і п. Добришук.

В Галичній групі були також одні старші жінки з Бології п. Перемислишук (п. Зубик). Із Бродівщини була ціла група. Із Візківської стрій п. Марія Галушешук, з Карлівки п. Ільницька, із Волківки п. Галич (стрій дівчини) і п. Галич (стрій хлопця). З Бучаччини були два цікаві вбрання п. Світла Ласовська і п. Галич (стрій стрій з Подільщини, що його мали п. Світла (с. Галич), із Заліщицької вбрання мали п. Золотухина, Бродівська, Галичська. Сюди можна причислити також стрій молодих на межі з Кучми коло Буська (п. Софія Дорошук).

Ціла група воєвільних стрій була з Кумирів. П. Липишук, Вітер і Воєвільна мали дуже гарні стрій молодих і дівчини.

Ватині і Полісся виявили себе чисельно. Червоні відтінки поліських тканин та вишивок заповнювали своїм кольоритом.

Тут були чотири вбрання з с. Підберези. Мали їх п. Фришук, Стришук, Насад і Маняшук. Дуже гарманий був воєвільний стрій п. Марія Рибак.

Стрій молодих з Ковалівки мали п. Надя Степанська.

Далека Лемківщина гала тини, із себе цікаво. Лемківські стрій все вражають своїм благородним спокоєм серед яскравого гамору лавки.

Дуже цікаво воєвільний віник мали

П. Марія Гецель у вбранні молодих з Буська, пов. Сніж.

Мій дім — це моя твердиня*

Мені доводилось жити кілька років у вих. Польщі, а знову ж часом в Україні в деякі висхідні закордонні осередки нашої еміграції: Прагу, Відень і Париж. Отже зустрічав і зближувався з тими, що його обговорює д-р Н., завжди страшенно сумно і болісно. І ще тоді, коли працював в н-х Швейцарії, вперше — бо було — думав, чому в нас справа во-дружнього посередництва (що її тепер радше порушувала д-р Н.), не в нас не-статковий виразок та погляд.

Як стривало прикро було мені, коли — бувало — зійшли там до знайомого-класичного дискусійного з'їзду н-х. По-глиркі. Ця неправда освічена, дуже ін-телектуальна і розумна ще мисленна лю-дина (хочагідні вже викидники) мусів у своїй хаті неодиго прикро почути від своєї дружини-польки.

А ось в одній місцевості краю, що-мідельно відійшло в товариство з гімалай-них років. Йшли на добрий посади і сло-го-часу зустрічався в одній українській. Мисленнєві її відношення до мого д-р-а-мало вогні до розуму. Ця апіляція того-тільки у шові мазурському містечку на мисленнєві відношення і невідношення з-під пальці, що її знову дуже мало, а її-ока йому що найбільше подобалась. Цю-історію в шові і клас приїждів до шові,

аустрию в шові хаті завжди польсь-ку-атмосферу. Він страждав, але був без-радісний.

Завершеною довгою віві ринку зу-стрічати тільки людей, колись навіть ви-значених дівоча, та в тепер ще в дівочі-зацінених, що одружувались із чужин-ками вибачили, а то й зовсім невідба-лими ставались до виконання своїх ді-тей у чужому дусі своїх дружин, ба ви-зять по чужому в дівочі гайриві. Пра-да, зустрічав і краді тили; був госте-одного вечора в Парижі в хаті одної-емігранта, що походила із Перемишля. Його дружина — словачка, а собі зустрі-Пізувалася і виховала дітей (сина і доч-ку) в українському дусі. У хаті правда-ж українська атмосфера. Друге там ви-ключно українська мова, хоч у власній-хазині свій сад французьке середо-вище. Та така жінка нажалі небагата!

Розглядаючи сумну і презану для-нас проблему мішаних подруж до-дяться ще один відкресити: українсь-у підручній з чужинками рідів наслід-кисленнєві спільності чи неспільності. Про-творочу міжнародному хроби — одру-ження в чужинках мого б мого навіть-додаті моральні чи матеріальні приводи-для нашої справи. Але в тому діло, що-бідашність (такі болячі досвіди маю з

життєвих зустрічей не старілись; уміємі-шляхли подружки в шові круги чужого-зусильства, що не знайшли матеріаль-ної забезпечення. Наразі пригадувалось ме-ні Ластівська пісня про пугала, а хаті-ого прощай.

Не знаю, чому дитину,

Давай краше наймичку...

Сумно, але правдиво. Чи можна та-ко-всему протидіяти?

Вважаю, що як справа не така ду-ла-тика, хоч усе так похмуро. Думаю, д-р. С. Парфенович слушно треба-розминувати акцію посеред-ництва. Можливі різні дискусії на-такі — що так, скажу — „механічне-мислення“ подруж, але, якщо бде про-вадних заточення, то в не однією мож-ливий спосіб зберегти їх для нації. Ро-здуми і часом поставили посередництво — окрем і різноманітне матеріальне на-додок — сподівати власного корисну на-шодовий релі. Тому бажало з цього-серця, щоб запроваджені д-р Софією Парфенович у „Мій Хаті“ дискусія по-закінчалась з'ясуванням і погоджен-різних авторів і авторів, а щоб при-ставка в шові дискусійно, що в не-правду потрібна.

В. Несторович.

На закінчення дискусії

Дискусія в шові подруж за-починаний, що її започаткувала д-р Софія Парфенович, дала живий обмін думок. Обмішались зточен-ки й заточенні, підручувались та-кож із краю. Всі годились з цьо-му, що мішані подружки на зато-ченні ведуть до міжнародовлення. Але в чому причина того, що їх-так часто закінчують? Голоси з-заточення поспішали це. Давала віддаль, дуже оточення принци-пальне шукати більшості людям. А-права із тим байдужість своїх та-легковажених заточенців як на-повнального елементу оточення до того. Лекіше тут становище-мужчини, що всея таки можуть-зрідити й вибрати собі дружину в-краю. А вже жінки-заточенки, що не мають такого привабли-ва, майже все відані на себе заточен-ське оточення.

Підіймалися і голоси в краю, що-закінчили уліпати заточенням-більше уваги. Але найважливіше-поставила справу перша й остання-дискусійна стаття. Д-р Софія Пар-фенович уявляє, що справу по-дружнього посередництва треба-„винести з загумінки смішності“ на-ширше поле, а на думку ред-

В. Несторович, це одинокий мож-ливий і доцільний спосіб зберегти-їх для нації.

Голоси двох поважних грома-дян адвотяться вистачаючим дона-зом на те, що справа вже назріла. Та й часті подружні оголошення-заточенців у наших щоденниках-свідчать, що заточенці справді-уже арозуміли загрозливу небез-печку мішаних подруж. Та хто-скажує за ними уважно, стрічає-поміж ними більше чоловіків. Жін-ки-заточенки все ще вагаються, чи-сягнути за цим радикальним-засобом.

Ніде правди дати, подружні-оголошення в газетах мають у нас-присмач авантажності. Трохи-лячно здається на приху долі, що-зведе там оголошеннями двох-людей до купи. Та життєва конеч-ність привололо до цього. Чи не-варто б пригадуватися над тим-способом? Може його можна б-якось управильнити, ублагород-нити?

Посередництво подружжя! Та-ка інституція в наших існує і пра-цює з успіхом. Закладають для-її цілі бюри, або й працюють поодинокі особи. Полагоджують-це швидко, дискретно й успішно. Здається, що було б і в нас поле-для репрі. Хіба не має в нас метких-жінок із товаришським тактом та-життєвим досвідом?

Але як сказано, це в рід осе-

бісної зручності. Хоч уже було в нас кілька спроб, навіть почали-була виходити спеціальна матри-моніальна газетка, то все це не-мало довір'я широких кругів і за-мечало. Справу треба дійсно по-ставити „поважно“.

Та заки постане подружнє-посередництво в повному того-слова значінні, повинні зобрити-голос громадськй чинники. Не для-подружнього посередництва. Не-те потрібно іншого, деякого під-ходу. Але для налагодження тола-риського життя заточенців.

Бо хоча вони віддалені на сотні-кілометрів, то всеж вранді-годи приїздити сюди. Більшість-із них, це пенсієрі. Отже розпоря-джань доволі довгими літніми й-зимовими ваканціями, колись не-рахувати ще свят.

Отже послухавмо голосу одної-заточенки („Н. Х.“ № 5): органі-зуємо літній шов тих, що живуть-поза межами нашого краю! Пригва-нім до участі рухливі краєві това-риства, щоб заточенці прилашту-лись як найбільше нашому життю. Покажім їм нашу наближену, куль-турні й економічні. А гідніше скрі-пим їх знову на довгі місяці теплом, що його відчули б у нашому окру-женні.

Газетам, що наш заціник не-пропаде без підтримки і вже неза-баром подимо де-що до відома про-цей новий почин.

* Хоча ми вже закінчили дискусію над цєю справою, містимо ще один го-лос, що приходить із конкретною про-позицією в тій справі. Ред.

СЕРЕД НАШИХ ПИСЬМЕННИЦЬ

Софія Парфанович, що дебютувала торік цікавою збіркою нарисів „Ціна Життя“, розказує нам про себе. Яка була спонукка до „Ціни життя"? Що лядає письменниця нового?

Окрім неї говорять Софія Бей, „письменниця без збірки“, що пробує свій сил у фельєтоні. Чому не пише книжки? Що спонукало її писати?

Цілими відповідями закінчуємо анкету серед наших письменниць. Знаємо, що не всі згодні з ній участь. Та напружає нова тема, що не дає нам її докінчити. Це отвертий лист Ірини Вільде до Софії Пблонської у ч. 5 „Н. Х.“.

Жінка-дружина, чи жінка-мистець? Ось питання, що його спонуло самиза Ірина Вільде. Питання, що тривожило все жінок-мисткинь. Чи не варто зупинитись на цьому?

Софія Парфанович, Львів

Ви, пані редакторко, поставили мені чотири питання: три, що на них відповіди дуже легка й коротка й одне, що над ним дещо довше доповідатися надеркатися. Може значим від цього довшого: що спонукує мене до писання, а зокрема, що спонукало мене до написання „Ціни Життя"? Думаю, що моя відповідь не буде цікавіша, ані оригінальніша від других відповідей на цю саму тему. До кожного діла спонукує людина якийсь внутрішній примус, чи потреба, почуття необхідності. Зокрема щодо писання є це дійсно явсь дворобля інтелігентної людини. Ви погляньте скільки людей тепер пише та друкує, нові книжки й часописи множаться незначайно скоро. А скільки то людей пише от так собі, про себе. Є це отже вплив якоїсь потреби так, наче б життя роздвоюлось. Одне, це те, що живе і творить будні і друге те, що на папері з отих буднів чи з подій них творить кращий чи гірший змист. Мабуть кожна людина турботить до цього іншого та шукає його на свій лад: хто в музиці, хто в танку, хто в гуляні, спортових чи інших емоціях, якийсь в писанні.

Дещо інакше маєтьсє діло з друкуванням. Коли до писання треба внутрішнього збудження, до видрукування писани треба інших, інколи складніших психічних процесів. Хто має потребу поділитися з дру-

гими своїми поміччями, а хто йде на публічній сцені чи інших життєвих цілющих. Треба сказати, що теперішні покоління молодих письменників своріли рішайсь на цей крок і він не коштує їх стільки боротьби з собою, за і проти. Ми старші, що маємо перед собою класичні, майже недікяжні зразки Шевченка, Франка, Кобилянського й других, підходили до літератури з святим тремтінням та злижж баялись піти туди з чимсь недосконалим. Тому багато наших писани лежало в теках. Щойно наші молодші товариші, що брали літературу приступом, осмизили нас перейти поріг цієї святині з тим, що маємо. Звідтіля „спізнені дебюти“, „диспенса форма" і друге.

Не здержуватимусь бланже над причинами повстання „Ціни Життя". Тут тільки зазначу, що нове далек від пропаганди, що й відображає католицька преса, і загалом, чибі ця книжка намонса хто другий, вона неодного менше зикала б та неважала б.

Над чим працюю тепер? Вибачте чистокровні письменники, сини муз! Над... гігієною життя. Не література, кажете? Ну, то потрібна популярна медицина.

Хотіла б я видати в осені другу збірку нарисів — не ажарських. Вони в мене в рукописах. Після того хотілось б оповісти дещо про

Іллію Гавриловича — чернаху, про життя й героїську смерть латвійського Воя, про...

На четверте Ваше питання, чи потребує студій і яких, відповіла б я швидко після виконання згаданих діл, але якщо хочете знати тепер, то скажу: мені треба б простудіювати літературу відносно студентської еміграції в Прагу, куди мене провадять мої дальші літературні плани.

Софія Бей, Гродзіско

Ще в школі дивилися на мене, як на майбутню письменницю, але признаюсь, що я сама не мала тих амбіцій. Мене тягнуло до музики і я мріяла про те, щоби тій діяльній віддастьсє всецїло.

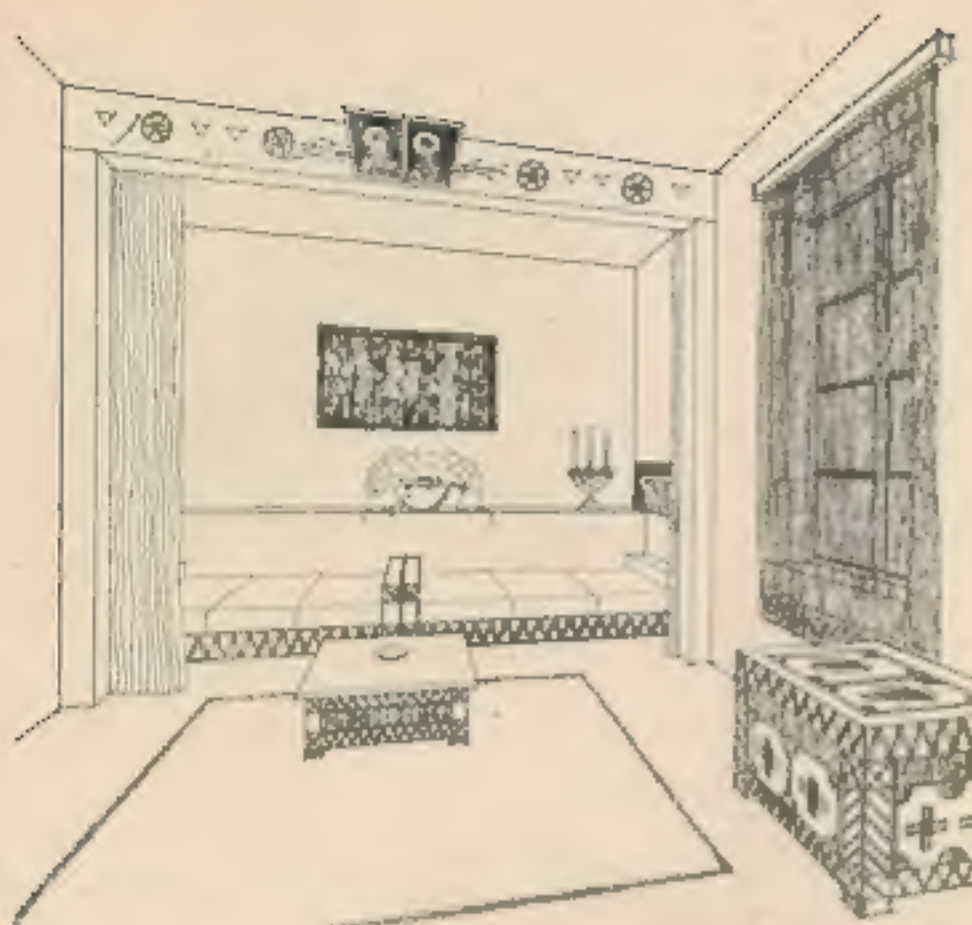
Це було до часу, коли я пізнала свого чоловіка. Якось так склалось, що серед наших розмов про музику, сходили ми часто на літератур-

ні теми. І ось я не чулась, як — дякуючи йому — появилася в друку моя перша новелька, а за нею друга, третя... Мій чоловік випровадив мене на прецікавий шлях літератури. Не вагаюсь признатись до того, що до сьогодні він робить усе, щоб створити мені відповідну „атмосферу" до писання. Це його амбіція і коли мені щось „не йде",

то він тим більше зажурений, як я...

Підчас писання переследує мене втомлива непереносність. Кожен сюжет видається мені банальний, нецікавий; завжди з'являється думка, що „все те було". — Ось це й є головна причина, що пишу наразі мало.

До того долучуються ще невід-

У виглядній приміщенні для спальні в одній кімнаті.

міасну хату від старого початку, можна обминути її так, як ми це зробили. Може дехто, хто числиться з гримми, а таких є в нас переважна більшість, подумав, що скриня це річ доволі дорога. Однак шафи — той коштовний мебль, а коли їх заступимо шафами в загінбних стін, або сховасмо її сінках між кухнею та спальню, тоді вони можуть бути зовсім скромні, а дешевого матеріалу, а гроші заощаджені в цей спосіб вистачать на гарну скриню, що до речі, стилем куди краще підходить до українованої кімнати.

В інших спальні сільське ліжко заступають тапчани, установлені в загінбній одні за одні (ч. 4—4, рис. 1. і II.). Вони роблять подекуди

пражіння низьким та широким лави і утворюють загінбний та малий кут, де приємно заспокоїти по цілоденному труді й будитись до нової праці. Наше сільське ліжко є високе та величезне, не має ніяких декоративних можливостей. Помінивши це, що воно непрактичне, робить пражіння шкідливим ліжком, а це зовсім немила й небажана потреба в мешканцях домі. Тапчан має ще ту додатну сторону, що постоє можна сховати під матрацами на сіткою, а тоді кімната трапить свій ретивий та недисретний характер спальні, що в малих домах є побажанням нахосом.

Наша спальня має ту перевагу, що завісками — із самоїди, мольованими чи відомісної пасманистої або краткованої верети — можемо заспокоїти тапчан і дістасемо незалежну особну кімнату, де можемо навіть приймати гостей.

Цьому зовсім модерному та європейському способу уложення тапчаниа надає українського характеру малий сивілок над загінбною та іконою, уміщені високо над стелею, завісними великодими близькими, як у сільських хатах. Для тих, що залюбки читають у ліжку, спеціальні придухана амурована полицка на книжки, чи часописи й свічник, що замість свчок має

акручені високі жарівки, які дуже добре зімтують їх. Полонка над тапчакими виступ, що на ньому уміщені свічники й кераміка з живою рослиною, а також столик (ч. 3, рис. 1. і II.) заступають нічні столики, що їх сільська хата не знає, та що дуже потрібні в міській.

Різноманітний орнамент повторюється ритмічно в ободі столика, тапчавих та скрині і це надає кімнату спокійну і вперсладовану місткість. Між дверима до купальні й печею (ч. 1, рис. 1.) стоїть невідний фотель (ч. II, рис. 1.). З браку місця обговоримо його в найближчій статті.

Тут мабуть найлегше витворити собі приємну та спокійну кольорову гаму. Припустім, що тапчани покриваємо меблевим самоділом природної теплосірої волни, тоді малий килимок над ними міг би бути синій; а це так, що дуже часто виступає в народних килимках. На завіски при вишні завісавася б тоді, як сільське воно, мольовані, друкована темносиньою барвою, а килим на долиці міг би бути також в природної сірої волни в тронки толянішк відтінках. Щоб розбити монотонність цього дробарного кольориту, на тапчани можна покласти вивушени, вишиті з помаранчевою космачною завіска, перетягнутаю золотом. Її вістачку Одеську недалеко Львова, с робітня, де можна замовити серветки і завіски до віста, роблені сільськими з сільських матеріалів. Це прегарні речі, що дуже добре надаються до модерної європейської та українованої кімнати.

Тому, що дехто любить мати висті в сивілок, у куті між входними дверима та вікном приміщено столик (ч. II, рис. 1. і III.), що на ньому можна науставляти миски висті у посудинах з народної кераміки, або зимовий букет із трав чи висті в у високий вазі теж із сільської кераміки.

Кут у спальні.

План спальні.

Наталка Гаврих.

Сезон помаранчі, цитрини, грейп-фрута

Надходить час, що господині мають великий клопіт із віджилою родиною. Кінець зими, а початок весни це дні для нашого організму дуже небезпечні. Брак явститу, втома, мала підпорність організму на різні хвороби, всякого роду перестуди це не є примхи, як у дітей так і дорослих.

Це брак вітамінів у нашій поживі.

Свійких овочів майже немає під цю пору, городина вже також не має цієї вартості, що в літі, чи в осінні.

Тому то мусимо впровадити у харч хоч мінімальну кількість заграничних овочів. Обидві ці помаранчі поживає тепер, хоч час від часу подати цей овоч на нашому столі.

Помаранча, крім вітамінної вартості, має велику вартість мінеральну. Має вапно, що спеціально дітям є дуже потрібне до будови кістек. Крім того ці овочі дуже добре підходять як десерт на різного роду гостинні.

Надам кілька способів їх приготування.

Вітамінний компот із помаранч.

Помаранчі пообривати, покріати в кружки, укладати в скляницю, посипати цукром, залишити на ніч.

Подати це на 2—3 год. перед подаванням.

Грейп-фрути.

Подати їх у такий спосіб, що порізані на половини, посипати мелким цукром, вчинено на лідом. 2—3 у перед подаванням.

Крем в чашках із помаранчевої цукрини.

4 жовтки
12 ложка цукру
1 ложка желатину
4 ложка води
Смесь з однієї лимонної
кислоти до смаку
4 білки

4 жовтки
12 ложка цукру
Смесь із двох цитрини
Смесь із двох помаранч
1 і пів ложка желатину
4 ложка води
2 білки
Чверть д. сметанки

20 ложка цукру
10 ложка фіт
1 помаранча
2 абрикоти
100 грейп-фрута
3 ложка цукру
2 ложка цукру
Вода
Смесь із цитрини

Смесь цитрини з мелким
сиром із цитрини
цукром
1 і пів ложка желатину
4 ложка води
3 помаранчи

1. Приготувати чашки з помаранч.

Помаранчки пообривати, покріати в кружки, посипати цукром, залишити на ніч. Помаранчі також піджигати пальцем, шкірячу, легко мийнати цукрини. Крім цього з цукрини поживності в зубці. Жовтки втерти з цукром. Розпустити желатину гарячою водою, вставляючи її до другого горічка з кипінням, водою (не варити на кукні). Додати смі із помаранчі з цитрини. Вбити шум, додати всі складники разом додаючи желатину. Як крем вичистити густину, вилити до чашок приготування із помаранч.

До другого ядру додати сметанку в сметану, конти на ніч. Спосіб розробки такої самий.

Сметана сиріжка.

Сметана і фіт цукрини, залишити на ніч вилити водою. На наступний день, вичистити в басні. Помаранчі сиріжфрут покріати в кістці. Подрізати все разом, додати цукром і сметану із цитрини до смаку. (Можливо додати трохи меду).

Напожити в чашки, посипати сім-ними оріхами, прикрити.

Помаранчі в галереті.

Зробити лімоніду з цитрини, цукру і сімю з цитрини. Розпустити желатину, додати до лімоніди. Помаранчі пообривати, покріати в кружки, уложити частину на дно форми, залити галеретом, в як вистигне, додати цукру до смаку, залишити в галеретом. Добре вистудити. Перш сиріжку подати їм вилити на полумисок, чи іншим їм таріля.

З нашого досвіду

(Примадить Наталка Гаврих)

1. Як відомо, меблі? Тепер приходить час весняних порядків, отже добре було б сказати про те поліпати.

Олена Р.

2. На останньому показі „Нової Хати“ показували оновлені кресни. Одні з них (помаранчеві) потребує сметани і в не тільки, що можна сказати про нього сметану з „Маслосолом“, бо вона дозволяє рідко. Пробу на те відповісти.

Альонкіна.

3. У статті „Приляти“ згадані кілька різних страв „чай-де-фай“. Просимо подати докладніше про це страви.

Стефа Н.

4. В найближчих числах „Нової Хати“ буде про це чаша ширше. Не звик допитати, про які меблі йде. Думаю, що про меблі політеровані, тому подати певний план, що він можна із відповісти.

Варто з оглядом сільською злого одні, одні в терпентині. Витирати цією рідиною меблі, після фарбою, або митию коринкою приматом витирати до полиску.

5. До кремів сметана „Маслосолом“ дуже добре падається. Вона збивається значенно. Те, що вона рідка, нічого не шкодить, бо має відповідний процент товстоти. А це у сметані підвищене.

Також важна температура. Сметана не має бути теплою, собі стояти в кухонній температурі. Найкраще зложити її перед тим у холодильник, або в посудник з холодною водою.

А якщо, коли хочете мати дійсно густу сметану (хоча повторюю, що це для вартості її не є важко), то купити її зель вистигло, до неї можна зм претерно згустити.

6. Страву „чай-де-фай“ демонстрували на господарських вечорах „Нової

Хати“ ще в жовтні м. р. Тоді в поданні одні цієї страви. Тоді для аттесту перед-платити, подати ще одні точний рецепт із сільською в черговому році.

„DISTINCTION“ косметичний кабінет
Коперника 42 а. Тел. 272-18

виконує всі косметичні заходи най-новішими методами. Спеціальні прикрасення перед карнавалом. „Distinction“ провадить конюсці-новані косметичні курси. Внеси на черговий курс вже зачались. Початок викладів 15/II 1937.

ТВОРІМ УКРАЇНСЬКУ МОДУ

Хіба це важливо? Здається.

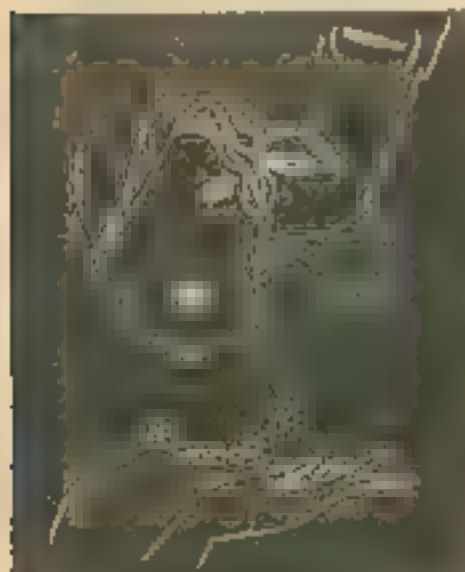
Та ж ми знаємо, що ми створюємо національну моду, і це дуже важливо. І саме цим ми займаємося. І саме цим ми займаємося. І саме цим ми займаємося.

Ні, якщо українська мода не буде, то Україна не буде. І саме цим ми займаємося. І саме цим ми займаємося. І саме цим ми займаємося.

І саме цим ми займаємося. І саме цим ми займаємося. І саме цим ми займаємося.

І саме цим ми займаємося. І саме цим ми займаємося. І саме цим ми займаємося.

І саме цим ми займаємося. І саме цим ми займаємося. І саме цим ми займаємося.

МОДНІ ВОВНИ, ШОВКИ
соділіні й тривалі
поручає

„ДІМ МОДИ“
Львів, Європ. Готель.

І саме цим ми займаємося. І саме цим ми займаємося. І саме цим ми займаємося.

І саме цим ми займаємося. І саме цим ми займаємося. І саме цим ми займаємося.

І саме цим ми займаємося. І саме цим ми займаємося. І саме цим ми займаємося.

І саме цим ми займаємося. І саме цим ми займаємося. І саме цим ми займаємося.

АРОМАТИЧНІ ОЛІЙКИ „ДЕЛАС“

з ефірними речовинами

цитринином

розанин

лілієсним

кавісним

це напівкраніи

ЛОДАТОК ДО ПЕЧИНІ

МОДНИЙ ПОРЯДОК

І саме цим ми займаємося. І саме цим ми займаємося. І саме цим ми займаємося.

Демоніи

І саме цим ми займаємося. І саме цим ми займаємося. І саме цим ми займаємося.

І саме цим ми займаємося. І саме цим ми займаємося. І саме цим ми займаємося.

Демоніи

І саме цим ми займаємося. І саме цим ми займаємося. І саме цим ми займаємося.

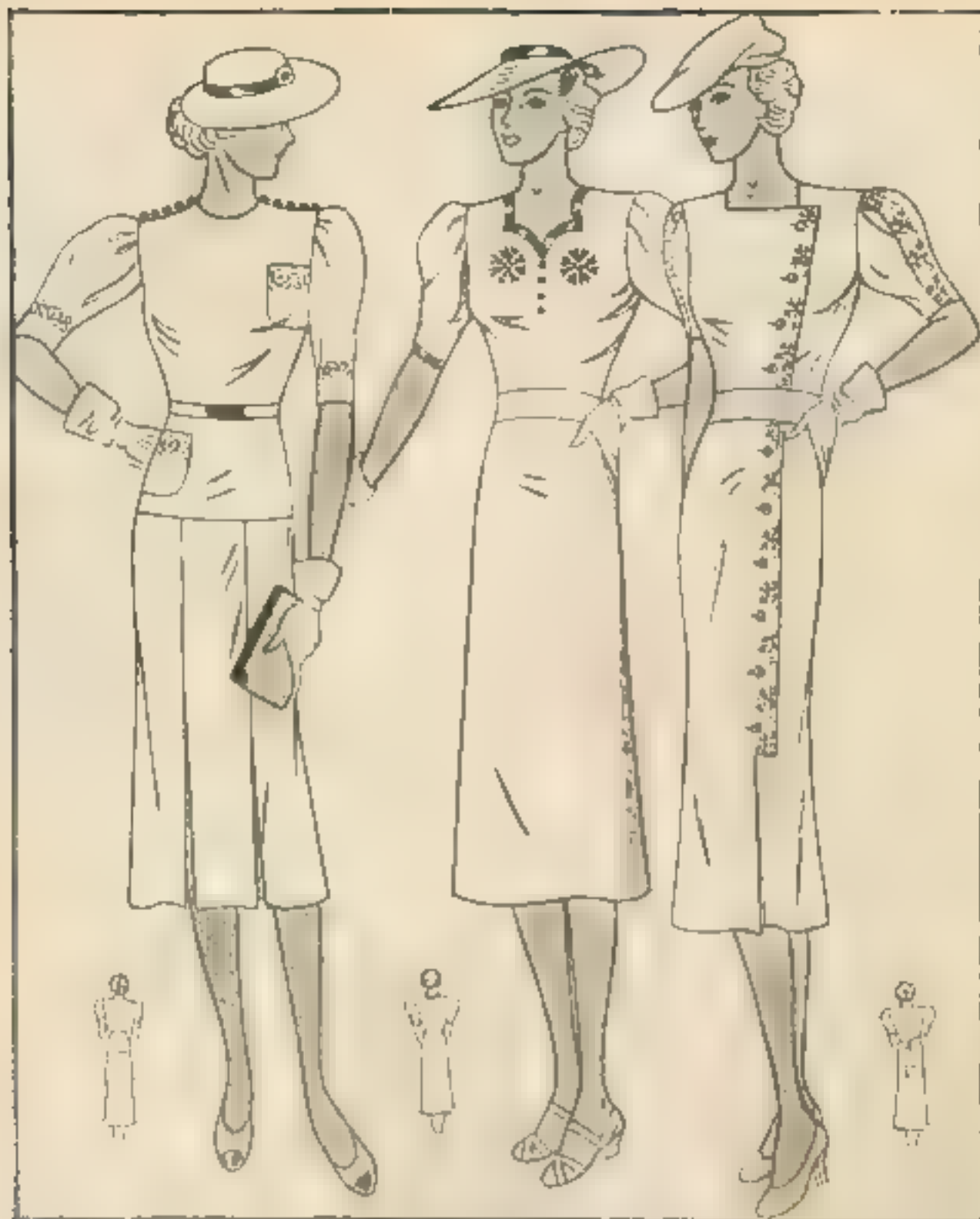
Кооперативна фабрика домішок до кави

„СУСПІЛЬНИЙ ПРОМИСЛ“

у власній фабриці Львів XXIV, вул. Жовківська 188.

Поручає, знаєш вже з добірної якості цикорію „ЛУНА“, солодову каву „ЛУНА“, підміну кави „ПРАЖІНЬ“.

Знамениті в смаку полівані, делісні.

ВИНИВАЙМО НА ЛІТО

Таблиця 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000.

М. 1. Сукня до коліна з білими стрічками. Вирізи і вирізки на грудях і на спині.

М. 2. Сукня до коліна з білими стрічками. Вирізи і вирізки на грудях і на спині.

М. 3. Сукня до коліна з білими стрічками. Вирізи і вирізки на грудях і на спині.

Християнська фірма
НАЙКРАШІ
НИТКИ до шиття
ШОВК до шиття
БАВОВНУ до циду-
вання

куйте тільки у нас по
ТРИ ЖЕЛІЇ-

ФАБРИКА Warszawa, Żelazna 56

ПОРОШОК ДО ПЕЧИВА

SANITA - ADRIA

Візьміть з собою й свій шовк

Інтер'єрний дизайн, який використовує шовк, створює атмосферу тепла та затишку. Шовк — це природний матеріал, який використовується в декорі інтер'єру.

М. Т. Високий, який працює в області дизайну інтер'єру, створює інтер'єр, який використовує шовк. Він використовує шовк в декорі інтер'єру.

М. Т. Високий, який працює в області дизайну інтер'єру, створює інтер'єр, який використовує шовк. Він використовує шовк в декорі інтер'єру.

М. Т. Високий, який працює в області дизайну інтер'єру, створює інтер'єр, який використовує шовк. Він використовує шовк в декорі інтер'єру.

Важливо
вирішити
до праці

„ATMO“

демоні
в уяві

Людмила Бурзчинська

Розкритику

3 МОГО ДНЕВНИКА

Перим того обчислює під себе й додає ще своє сан материну, як лати, глази, гумових подушок і дає оба синиши Гаприлову з проханням занести їх до Спн. Сказав, щоб піреч переслали до Личини. З сан пошду дали мені ще кілька фатшок мива і трохи чорної сани. Це був дуже дорожчий дарунок, бо я планив мусіти за шкільну сани платити 3000 рублів. Під печір припишов до пошду пер. Гаприлова із запам'я. Мій муж хотів довести саники йти до Личини — навіть писав сам із пошду. Із трудом переслали ми його пошажитися. Тоді-ж Гаприлович мав уже пошадити Козляне. Його мусіли винести з вагону. Прибігли знайомі, щоб із нами пошадитися. З одним пошадити була ч крізь великий сніг за пошадити, один Бог знає. Сказалися в крику, що його мого не знали, підчас війни, ще й із дитинками втрачено найближчу мені людину.

1. січня 1920. Оби шiori вику-
нались учора. Нас примостили в ма-
лей, на око чистий кімнати. Вночі
пробувавсь я в дівочім помуттві.
Мені здавалось, що відомо, а жаль
рукастись. Силу сплячу й бачу кру-
гом себе таку смілу блондину, що
випадали не уявляла собі, що це мож-
ливе. Цілі ряди їх, як різки нити-
сти зашили по стінах, по постелі.
Дивлюсь на моїх хвирих, що пере-
кидаються неспокійно, їхні обличчя
й руки бувають на варті блондин-
ки, а між ними поміма купелі й
ноші. За який час мого побуту в
лічниці (майже місяця) нела я без
настанни, але безуспішну боротьбу
проти погані. Але її утруднювали
сиділки (сиділарки нижчої катего-
рії), бо казали, що др. Кравченко,
директор лічниці заборонила їм зми-
нати дезінфекційними засобами
кімнати, бо від того зутти руви. Ї
сама робила це. Андрій почав уже
маячити, ми мусіли його сильно дер-
жати в лівку. Говорив, що його м-
сце є при армії. Це глуми держати
його в лічниці, тим більше, що він
уже перебув кризу. Др. Доброволь-
ський успокоював його і перекону-
вав, що він мусить ще кілька днів
терпеливо пождати, тоді зможе ві-

ділти на своє становище. Андрій відмовив, що ліжиться ще кілька днів та плелняє його (дзя Добропольського), що перебуває тоді в чинно шку. Др. Гайдукевич повторче ввесь час, що він не переставав існувати. Журба про мілку мучить його. Він просив мене, щоб я йому давав начеру, він хоче писати листа до жінки Тому, що писання його ртомлювало, радив я йому продовжувати на другий день. „Завтра вже не буде часу“, відповів він. Ліки з Сан. Складу не прийшло. Я рішився сама піти та жінки. У Сан. Складі сказали мені, що сказати, що жінки наступу більшовиків і тому не можуть отаирати вагонів. Я мусила виступити дуже енергійно, аж остала сама. Нам сказали все, що було коварно потрібне.

І наші грошові засоби дуже ску-
пи. Коли я приїхав до в'язниці, на
броя заплата за працю, так по-
вся гажу мого мундирова на мо-
го одягання і ми грошей не ма-
ли. Тоді треба було постаратися для
в'язнів хитрою платити їм січеним. Ч
звернувшись у тій справі до старші-
а го команданта майора Ржигачова.
І дістав гроші, але знов муси-
ламо дуже енергійно зажадати.
Спершу хотів виплатити тільки Ан-
дрієві, а дрон Гайдукевичеві не хо-
тих дати нічого. Я заявила, що оба
хворі потребують такої самої опі-
ки й лікування.

2. січня. Ця сираниця багата, ще маємо власний самостарий матеріал та личи. У цілій личинці є всего один термометер. Мені з двома термометрами важко, багачкою і я часто мушу підпомагати, як треба.

Впродовж світової війни бачила
і багато страждя. Але йшло не до-
речною тим картинам, що їх бачила
підчас своїх ходів на дворці у
Жмеринці. Лікарі з Евагонуку
працюють невпинно, та вони не в
силі приєднати мирних, що набли-

вагою з усіх сторін. Приїжджають поїзди з 200—300 хворими, а нема де їх діти. Тут уже не йде про те, щоб знайти вілние ліжка, але налягати нах над головою. По дахах, по бараках владуть хворих на солому. Поїзд треба опорожнити, щоб ним міг приїхати другий. А тут нема де їх діти! Вивалюють хворих просто на перон — вивалюють, гарячі, живих, умираючих та мертвих. Всі лежать неумиш. Часто минають години, навіть дні, аки дістанеться відвід, щоб відвезти їх до лікарні. А це ж зима! Ті, що можуть ще встати й подолати ноги як собі, у подерті одязі, що з них бувалою випадають шнур, без обшук, стараються відіхати найближчим потездом, щоб лиш дальше заїхати.

Ім'я стараняться дістати до
своїх ліжниць, але знесилені па-
дають на вулиці або сидять на схо-
дах довіла у принагідним руками
пшукать за кошми і убрания.
Тими жонами, що їх не можна
випустити, і що посить у собі ви-
ражати вудити. Мавмо того, що лю-
ди живуть як веревкентися зара-
зи, стигнуть ще завжди з мериди
одіж та взуття в даражуваться
тим. Ім'я, що вже тиф перебуваю,
ходять як приміри, тільки знає
й вості. З запаліх їхніх очей
тільки світиться жолоби їжі. Хо-
дять, шукуючи, де можна б щось
зести, щоб заспокоїти той голод,
що їх мучить і розриває їх нутро.

3, січня. Большевики заняли Жовтеньку. Між населенням між і хвалювання. Неймовірно сталося вже і так неможливі обставини погіршилися. Селяне не привозять харчів до міста, тому що большевики їх забирають і пагублять синіми грішми, а вони тих грошей не хотять приймати. Чури, що ходять на закупню, вертаються з нічим. Взагалі чури грозять, що по-дуть, бо не дістають харчів. Ми голодуємо. Хворі дістають тільки борщ із редькою хліба, що їх збирають чури по кімнатах для хворих. Обічні харчі від УГА не прийшли, бо большевики забрали ці магазини. Галичани страшенно бідуєть.

Оба мої хворі мучать. За все-
ку ліку хотять звертатися звідси,
бо бояться, щоб не потрапили в руки
поляків. Знаю чужої те саме, що на-
час атаки з Денікіном: «а ким не-
будь, аби не з поляками». Хворі
перекликаються в гарячці: «оту
лічницю треба врятувати, хворих
вези!» і т. д. За членів союзу з
Денікіном призначено мого чоло-
віка і якого-сь знакового стар-
шого, д-ра Бідерича. Знається з
тим лікарем часто приходило до
випорозування, бо його імя зва-
малось в гарячці обох фронтальних
обох хворих. Досить одному ска-
зати його прізвище, коли другий
піднімається в ліжку і виставляє
се довіти, навіть лябати.

4 січня. Савва Богд, лічниця
згодилась прохартувати нас. Вно-
чі закінчив мене д-р Гайдукевич
до свого ліжка і сказав, що його
спав тільки що був у нього.
Спав кожді цього, гарно в мене
дівина. Тепер він уже знає, що
мусить померти. Особливо звору-
шував мене, коли він у гарячці
говорив вставав до дитини. Гла-
ди кожді по голоді, намотував
кутери на свої пальці. Мені здава-
лось, що біля його ліжка стоїть
невеселий для мене принцип.

7 січня. Скопали помер Гай-
дукевич. У останніх днів говорив
хтось нас вставав до свого си-
вом. Чужом говорив по сербськи,
бо цієї мови вживав часто в охво-
не в розмові з жінкою. Ця ж об-
середова його баж лікарня слуг-
ривав дошній час у Босні. Рід же-
лає він імені з кінцем. Бо хотів
хати до батьків, додому. Андрій
був весь час у гарячці в мучині,
і він білий часті лежав зовсім

апатично через велике ослаблення
серця. Так що атомі Гайдукевича
зовсім не завважив. Лікарі впе-
новали мене до останніх днів, що
коли небезпека для мого чоловіка
велика, ти повинна надзяться вряту-
вати Гайдукевича. Я постановила
собі, що коли традиться з Андрієм
те, що для мене найстрашніше,
доглядатиму Гайдукевича, доки
він не віддирове. Тепер склалося
інакше. Глибоко потрясена стояла
в над його смертню постану й
чекала з годиною на годину, що ще
буду мусіла дивитись і на смерть
Андрія. Кілька днів не записувала
нічого до мого дневника. Проте-
дую собі, що в навічери Різдва,
дня 8 січня, лікар не прийшов до
лічниці до страху неужд більше-
виками. Другого дня рано при-
шли лікарі в заорозували Гай-
дукевичеві інфузію соли, а Ан-
дрієві, тому що він не міг уже по-
лікати, підклали каліми. Мишу
цього дня, Гайдукевич помер, не
діставши інфузії соли, а в не ді-
ставши тририді до каліми. Фельшер,
який жав не вживати, лікаря по лі-
карській лічниці, забрався на свя-
точу відпустку. А його асистен-
тнік вживав мей, що може не зро-
баво тільки на лікарській прикрасі,
а такого приказу він не дістав.
Ніхто не вживав вийти на аули-
аю, щоб покликати лікаря. Теле-
фонного пошукував з д-ром
Крищенко не могла в дістати.
хоч дозволена майже кожних де-
зять хвилин. Пхивці цілого вечора
ауді вдалось мені дістати його
до телефону, але в не могла з ним
добре porozumітись. Д-р Кри-
щенко зрозумів тільки, що гро-
зять небезпеки, відійшов до теле-

фону ліжку, що володіла фран-
цузькою мовою і та сказала, чого
мені треба. Вкінці для мій фель-
черові приказ, щоб той зробив,
що треба, зглядаю дав мені по-
трібне знаряддя. Наводжу те все
тому так подрібно, щоб дати кар-
тину порядку, що тоді в лічницях
були. Два лікарі, д-р Гайдукевич
і мій чоловік, що весь час вийня
кожної хвилини дні і ночі були на
заклики хворих, тепер були адані
на доску фельчера підчас пажкої
недуги. Гайдукевич хотів, коли
ще був при пам'яті, задержати при-
час гаїлицького лікаря. Хоч мав до
д-ра Добровольського певне до-
віри, казав що знає обставини в
тутешніх лічницях. Лікарі перетя-
жені працею і чисто минають дні
без лікарської мінти. Коли за сві-
тлої війни можна було кожної
хвилини покликати інспекційного лі-
каря до кожного пошки, то тепер
навіть лікарі-інспекти того не ді-
стають. Розуміється, що ми не
може відтиснути «красоту» лікарі
з армії. Але д-р Догатинський, що
був по павинстві тифу і ще не міг
робити служби, не віддорозови-
ня із нами перебути в лічниці.
І ми мали б лікаря під рукою. Я
телеграфувала на всі сторони лі-
чницю, але даремно. Андрій дістав
кашфорних шкелів без ліку, 11 лі-
карів, ні фельчерів не врили, щоб
він вийшов. Якби чудом перебув
лік арізу а 8-го на 9-го січня і хоч
якби днів гарячкував увечері,
був врятований.

10 січня. Кілька днів уже не
знає приносив харчі. Ціли під-
скаччав відсиреро, але їнгу до-
кувати, що вже ніяк можна купи-
ти. Явче коштує 250 рублів, фунт
хліба 300 рублів. Я була вже в роз-
пущі, бо Андрій мався час хотів
їсти, а в не могла де взяти. Почу-
ти голоду, що мусить віддорозо-
вці таке сильне, що навіть інтелі-
гентів змусило прохадати до нашої
кімнати й забирати мені їсу,
приготовану для Андрія. «Ми го-
лодні, хочемо їсти», казуть. Та-
кож перші слова Андрія, коли він
прийшов до свідомості, були:
«дай щось їсти». Чоловік мій не
знає ще, що такий дорогий йому
Гайдукевич шмер. Я сказала
божу, що Гайдукевич дуже неспо-
відний, кричить і плаче і не має
спати. Тому лежить у сусідній
кімнаті. Андрій поспав йому все
щось із їжі, щоб сконштувати. Але
бідний Гайдукевич не потребує
яке нічого. Лежить у каплиці. Ми
абрали його в однострій, але не
могли дістати домашини. (Д. буде).

В НЕДІЛЮ, ДНІ 20. БЕРЕЗНЯ 1918 Р.

відбудеться в сал театру Ріжирозантської (Народний Дім) у Львові

ЮВІЛЕЙНА АКАДЕМІЯ

для вшанування тридцятилітньої діяльності

п. ОЛЕНИ ЛЕВИЦЬКОЇ

в розбудові українського промислу.

ПРОГРАМА:

1. Отворення. 2. Реферат п-ни Ольги Левицької. 3. Хор Т-ва „Блазурист“.
4. Відчитання привітів. 5. Деклямація. 6. Сольоспів п-ни Савської. 7. Хор Т-ва „Блазурист“.

ПОЧАТОК: ГОД. 12-та.

До участі в Академії запрошують загал українських купців і промисловців та все українське громадянство, зокрема наше жіноцтво.

На дніх розіслані запрошення, які будуть одночасно картками вступу. Хто через перешкоди не дістанє би запрошення, просимо відібрати його в канцелярії С. У. К. у Львові.

КОМПІТЕТ: АННА РІЖКЕВСЬКА, АННА РОЖАНКІВСЬКА, ОЛЬГА ПОПОВИЧ, ОЛЬГА ПЕЛЕНСЬКА, ОЛЕНА КРОХМАЛЮК, МАРІЯ ДУМНИ

Вишиваймо літні сукні!

Добираймо взори!

Льняне полотно пригоже до вишивання має на складі

КРАМНИЦЯ У. Н. М. ЛЬВІВ, вул. КОСЦЮШКИ 1

Сільське широке на 70 см. від 1.30—1.60 зл. — Трикотажне, широке на 90 см. 3.30 зл.